ॐ

શ્રી સદ્‌ગુરૂ સ્તવનમાલા

તથા

ગર્ભચિંતામણી.

પ્રકાશકઃ—

મિસ્ત્રી મનજી ત્રિકુ,

માધાપુર (કચ્છ).

વિક્રમાર્ક ૧૯૮૨ (કચ્છી).

॥ ॐ ॥

શ્રી સદ્ગુરુ સ્તવનમાળા.

અનુષ્ટૂપ્ છંદઃ

ચૈતન્યં શાશ્વતં શાંતં, વ્યોમાત્તીતં નિરંજનં;
નાદબિંદુ કલાતીતં, તસ્મૈ શ્રી ગુરવે નમઃ ૧

સર્વ શ્રુતિ શિરો રત્ન, વિરાજિત પદાંબુજં;
વેદાંતાંબુજ માર્તંડં, તસ્મૈ શ્રી ગુરવે નમઃ ૨

અજ્ઞાન તિમિરાંધસ્ય, જ્ઞાનાંજન શલાકયા;
ચક્ષુરુન્મીલિતં યેન, તસ્મૈ શ્રી ગુરવે નમઃ ૩

ગુરુર્બ્રહ્મા ગુરુર્વિષ્ણુ, ગુરુર્દેવો મહેશ્વરઃ
ગુરુરેવં પરંબ્રહ્મ, તસ્મૈ શ્રી ગુરવે નમઃ ૪

ધ્યાન મૂલં ગુરુ મૂર્તિ, પૂજા મૂલં ગુરુ પદં;
મંત્ર મૂલં ગુરુ વાક્યં, મોક્ષ મૂલં ગુરુ કૃપા. ૫

અખંડ મંડલાકારં, વ્યાપ્તં યેન ચરાચરં;
તદ્પદં દર્શિતં યેન, તસ્મૈ શ્રી ગુરવે નમઃ ૬

ન ગુરો રધિકં તત્વં, ન ગુરો રધિકં પરં;
ગુરોઃ પરતરં નાસ્તિ, તસ્માત્ સંપૂજ્યતે ગુરુઃ ૭

અખંડાનંદ બોધાય, શિષ્ય સંતાપ હારિણે;
સચ્ચિદાનંદ રૂપાય, રામાય ગુરુવે નમઃ ૮

અજ્ઞાન મૂલ હરણં, જન્મ કર્મ નિવારણં;
જ્ઞાન વૈરાગ્ય સિધ્યર્થં, ગુરુ પાદોદકં પિબેત્. ૯

મંદાક્રાંતા છંદઃ

બ્રહ્માનંદં પરમ સુખદં કેવલં જ્ઞાન મૂર્તિં,
દ્વંદ્વાતીતં ગગન સદ્દશં, તત્વ મસ્યાદિ લક્ષ્યં;
એકં નિત્યં વિમલ મચલં, સર્વ ધી સાક્ષી ભૂતં,
ભાવાતિતં ત્રિગુણ રહિતં, સદ્ગુરૂં તં નમામિ ૧૦

સોરઠા.

વસ્તુ ગતેં સો એક, યામેં કછુએ ભિન્ન નહિં;
હરિ ગુરૂ સંત વિવેક, નામ મનોહર સુર કહે. ૧

નારાચ છંદઃ

હરિ ગુરૂ જુ એક હૈ, વિવેકસોં વિચારજેં;
કરી કૃપા કૃપાલકી, જુ આપકોં ઉધારજેં;
લહૈજુભેવ જ્ઞાનકો, અજ્ઞાન અંતરા તજે;
અખંડ રૂપ આતમા, ભલી જુ પ્રીતસોં ભજે. ૨

ન દૂર હૈ નિજકસો, ન નીલ પીત રંગ હૈ;
ન સ્વેત શ્યામ કોક હૈ, ન બાલ વૃદ્ધ અંગ હૈ;
ન પાર હૈ અપારકો, ન વૈખરી પિછાનહીં;
સદા અસંગ આતમા, પરાત પાર માનહીં. ૩

કચો પરાત પાર હૈ, લખે ન કોઇ ભેવકોં;
અનામયં અચિંત હૈ, દરશો ન જાત દેવકોં;
અગાધ સંતકો મતો, કથ્યો ન જાત ક્યૌં કહૈ;
યથા મતિ જુ ભાકહીં, લખ્યો ન જાત ક્યૌં લહૈ. ૪
ગુરૂ જબેં કૃપા કરેં, તબેં સુતત્વકોં લહૈ;
મિટે અજ્ઞાન આનકોં, દુરીતકો દુરી દહૈ;
લખે જુ સાચ સારકો, અસારકોં ન ધાર હીં;
ગ્રહી જુ જ્ઞાન કેવલં, અજ્ઞાનકોં નિવારહીં. ૫
લખ્યો સ્વરૂપ બ્રહ્મકો, ચરાચરં જુ દેખહી;
ભિન્નાભિનં ન ભાવ હૈ, ન કાહુકોં ઉવેખહીં;
હરિ હરિં જુ દર્શહી, હરિ વિના ન આન હૈ;
હરિ હરિ જપે સદા, હરિ હરિ સુ ધ્યાન હૈ. ૬
હરિ હરિ જુ બોલહી, હરિ હરિ સુ ધ્યાવતે;
હરિ હરિ બખાન હેં, હરિ હરિ સુ ગાવતે;
હરિ હરિ જુ ચિંતવે, હરિ હરિ સુ માનતે;
હરિ હરિ જુ વંદહીં, હરિ હરિ પિછાનતે. ૭
અચિંતરૂપ આતમા, સ્વરૂપ સો ધરેં સદા;
વૃત્તિ અડોલ વારથી, ન કાહુપૈં ચલે કદા;
તપે રવિ નિદાનકો, કછુ ન ઉષ્ણ લાગહી;
મતો અપાર જ્ઞાનકો, જુ તાંહિકું ન ત્યાગહીં. ૮

પ્રમાણિકા છંદ:

ન કામ ક્રોધ લોભ હૈ, ન સોભકો અસોભ હૈ;
ન મોહ દ્રોહકોં કરે, ન ભેદ ભાવના ધરે. ૯
સબેં જુ દ્વૈત ત્યાગહીં, ન સંગ દોષ લાગહીં;
તજે ન ભેદ આમના, કરે ન મન કામના. ૧૦

દોહા.

જ્ઞાનિ ગુરૂકોં વંદિયે, જુગલ જોરિકે પાન;
રવિ હરત જ્યોં તિમિરકોં, ગુરૂ હરેં અજ્ઞાન. ૧૧
પ્રાપતિ જે પરિબ્રહ્મકી, જાકે વચનતેં હોય;
તાકી પદરજ પરસિયેં, ગુરૂ સમ આન ન કોય. ૧૨
જિનહીંકે અજ્ઞાન કરિ, ભાસત માયા ભાસ;
સત્ય સ્વરૂપકે જ્ઞાનતેં, દિસે બ્રહ્મ વિલાસ. ૧૩
જ્ઞાનિકે ઉપદેશતેં, મિલે પરિબ્રહ્મ રાય;
દેવા ગુરૂ ધન ધન્ય હૈં, વંદન યોગ્ય સદાય. ૧૪
પ્રથમ કરોં કર જોરિકેં, ચરન કમલકી સેવ;
વિઘન હરેં મંગલ કરે, જય જય જય ગુરૂદેવ. ૧૫
જો પરહીં ગુરૂ ચરનમેં, સો તરહી તતખેવ;
તો ફિર ઉદર ન આવહીં, જય જય જય ગુરૂદેવ. ૧૬
ગુરૂ બિન સંશય ના મિટે, ગુરૂ બિન મિલે ન ભેવ;
ગુરૂ બિન જ્ઞાન ન ઉપજે, જય જય જય ગુરૂદેવ. ૧૭
જ્ઞાનિ ગુરૂ પ્રસાદતેં, પરી ભજનકી ટેવ;
લાગી લગન લોચન ખુલૈં, જય જય જય ગુરૂદેવ. ૧૮

પરા પાર પરિબ્રહ્મ જે, અકુલ અખંડ અભેવ;
તિન વપુ ધરી કરૂણા કરી, જય જય જય ગુરૂદેવ. ૧૯
ધરે ધ્યાન ગુરૂ દેવકો, ધ્યાવે અંગ અવેવ;
સો પાવે મહા મુક્તિ સુખ, જય જય જય ગુરૂદેવ. ૨૦
ભયો પ્રકાશહિં બ્રહ્મકો, ગયો સકલ અહમેવ;
અંતર ઉદયો આતમા, જય જય જય ગુરૂદેવ ૨૧
ગુરૂ સોઇ પરિબ્રહ્મ હૈ, ગુરૂ નિરંજન એવ;
બ્યારી પદ વંદન કરે, જય જય જય ગુરૂદેવ. ૨૨

ચૌપાઇ.

નમો નમો ગુરૂદેવ ગુસાંઇ,
મે આયો તુમરી સરનાઈ;
તાતેં કરૌં વિનય કર જોરી,
નાથ યથા મતિ સામ્રથ મોરી. ૨૩
પશ્ચીમ ખંડધરા કચ્છ દેશ,
ત્યાં સદ્‌ગુરૂ દેહ ધર્યો નરેશ;
હમલા ગામ સુથાનક વાસા,
જ્યાં સુખ પાવે સંત નિવાશા. ૨૪
ત્યાં પ્રગટે ગુરૂ સાયબા દેવા,
પૂરન બ્રહ્મ અખંડ અભેવા;
જાદવ કુલમેં ભએ અવતારા,
જીવ અનેક ઉધારન હારા. ૨૫

જન્મ ધર્યો જીવનિકે કારન,
તાકોં સદ્ગુરૂ આએ તારન;
માત પિતા કુલ કુટુંબ પ્રવારા,
તાકોં સદ્ગુરૂ તારન હારા. ૨૬
ધન ધન માતપિતા ધન બંધુ,
જા ઘર પ્રગટે કરૂણા સિંધુ;
ધન સો નગર વસૈ જા માંહી,
તામેં લોક વસે ધન તાહીં. ૨૭
ધન ધન શિષ્ય કરેં જો સેવા,
તા પર કૃપા કરે ગુરૂ દેવા;
સેવક સંગ રહે સો ધન હૈ,
જાકોં રાત દિવસ દરશન હૈ. ૨૮
ધન ધન ભૂમિ જહાં વિચરહીં,
તા ભૂમિકોં પાવન કરહીં;
જો કોઇ ચંદન પુષ્પ ચઢાવે,
તો પ્રિયતા મનમેં નહિં આવે. ૨૯
જો કોઇ કુટિલ વચન મુખ દાખે,
તાકોં દોષ હૃદે નહિ રાખે;
શીતલ શાંત સદા સ્થિર માના,
બ્રહ્મ વિના દેખે નહિ આના. ૩૦

બ્રહ્મ ભાવ કરી બ્રહ્મ પિછાન્યો,
બ્રહ્મ અરૂ આપ એક કરી જાન્યો;
તાતેં બ્રહ્મ રૂપ ગુરૂ દેવા,
અકલ અખંડ અનંત અભેવા. ૩૧
જો નિર્ગુન નિર્ભેદ નિરંજન,
સો મેરે ગુરૂ ભવ દુઃખભંજન;
એક અજન્મા જો અવિનાશી,
સો મેરે સદ્ગુરૂ સુખરાસી. ૩૨
એક અખંડિત અકલ અમાપક,
સો મેરે ગુરૂ ઘટ ઘટ વ્યાપક;
જો ચિદ્રુપ ચલે નહિ ડોલે,
સો મેરે ગુરૂ ઘટ ઘટ બોલે. ૩૩
જો વ્યાપક જલ થલકે માંહી,
સો સદ્ગુરૂ દૂજા કો નાહિં;
તાતેં એક આદિ મધ અંત,
સદ્ગુરૂ આપ સ્વયં ભગવંત. ૩૪
ગુરૂ ગોવિંદ ગુરૂ સોઈ રામા,
એકહિં રૂપ ધર્યા દોઇ નામા;
દેવા સદ્ગુરૂ સાચબ મેરા,
ભેટત ચરન મિટ્યા ભવ ફેરા. ૩૫

દેખી દીન દયા મન આની,
કરી કૃપા જન અપનો જાની;
જન વિહારી ગુરૂ મહિમા ગાવે,
સકલ સંતકો શીશ નમાવે. ૩૬

દોહા.

વ્યાપક સબ ઘટ આતમા, જાકો આદિ ન અંત;
જો મેરે ઉર નિત વસે, જય જય ગુરૂ ભગવંત. ૩૭
જાકો ગાવત વેદ નિત, અકલ અખંડ અનંત;
સો મેરે નિજ આતમા, જય જય ગુરૂ ભગવંત. ૩૮
જુઠા કલ્પિત જીન વિષે, સકલ ચરાચર જંત;
સમરસ ખેલે સબનમેં, જય જય ગુરૂ ભગવંત. ૩૯
સબ જડ ઇંદ્રિય જિનહિંતેં, વ્હૈં ચૈતન વરતંત;
સોઇ પ્રગટ પરમાતમા, જય જય ગુરૂ ભગવંત. ૪૦
ખોજ્યા જિન ખાંખત કરી, તિન પાયા નિજ તંત;
પાયા ગુરૂ પ્રસાદતેં, જય જય ગુરૂ ભગવંત. ૪૧
ગુન નિર્ગુન નહિં જિન વિષે, સોઇ સબ ગુનવંત;
તવ સો દુજા કયા કહેં, જય જય ગુરૂ ભગવંત. ૪૨
એસે આતમ તત્વકોં, જો સમજે સો સંત;
સો ઉત્તમ હૈ સબનિતેં, જય જય ગુરૂ ભગવંત. ૪૩
સમજ્યા સમજી ત્યાં સમ્યા, માનુભાવ માહંત;
વ્યારી વંદન યોગ્ય હૈં, જય જય ગુરૂ ભગવંત. ૪૪

ચૌપાઇ.

ઇનકો પઠન પ્રાતઃ ઉઠી કરહીં,
ગુરૂકે ચરન કમલ ચિત્ત ધરહીં;
યહ ગુરૂ મહિમા સુને સુનાવૈ,
તાકોં ફેર જન્મ નહિં આવૈ. ૪૫

કુડલિયા.

દેવા યહ વર દીજિયેં, ઉપજે આતમ જ્ઞાન;
ચરન તુમારે ચિત્ત બસેં, ધરોં નિરંતર ધ્યાન;
ધરોં નિરંતર ધ્યાન, અવર ઇચ્છા નહિં કોઇ;
દુર્લભ યહ વરદાન, દયા કરી દીજેં સોઇ;
કહે બ્યારી કર જોર, સદા સંતનકી સેવા;
ઉપજે આતમ જ્ઞાન, દીજીયેં યહ વર દેવા. ૪૬

અથ પરંપરા ગુરૂપદ્ધતિ.

દોહા.

સત ચિદ આનંદ રૂપ નિજ, નામ રૂપ જગ દ્વંદ;
પ્રથમ વસ્તુ નિર્દેશ યહ, મંગલ નિજ સુખ કંદ. ૧
દ્વિતીય વંદના રૂપ જો, મંગલ શુભ નિઃકામ;
મન તન ધન કુરબાન કરી, વંદોં સદ્ગુરૂ રામ. ૨
તૃતિય મંગલાચરણુ જો, સ્તવન રૂપ પુનિ હોય;
ગુરૂ સબનીતેં શ્રેષ્ટ હેં, ગુરૂ સમ આન ન કોય. ૩
મંગલ ત્રય યુત નમન કરિ, સાંપ્રદાય અનુસાર;
પરંપરા ગુરૂ પદ્ધતિ, તાકોં કરોં ઉચ્ચાર. ૪

ગંભીર ચૌપાઈ.

ચિદાનંદ સતબ્રહ્મ, પ્રગટ પરમાતમ દેવા;
અકલ અચિંત અનામ, અરૂપ અજીત અભેવા;
આપહિં અપની શક્તિ, તાંહિતેં જગ ઉપજાયો;
થિર ચરકો આધાર, શ્રુતિ નારાયણ ગાયો. ૫
નારાયણકે નામી, કમલ પ્રગટે ચતુરાનન;
બ્રહ્મરૂપ પ્રતિપાદક, ચારોં વેદ પરાયન;
તપો નિધી પ્રગટે તિનતેં, મુનિ ગુરૂ વશિષ્ટ;
બ્રહ્મભૂત કરૂણાકે, . સાગર સકલ વરિષ્ટ. ૬
શક્તિ મુનિ પ્રગટે તિનતેં, પરમાદ્ભૂત જ્ઞાનિ;
ચિદાનંદમય સમરસ, મહા મંગલ વિજ્ઞાનિ;
શક્તિ તનય મહારાજ, પરાસર તપકે આગર;
બ્રહ્મલીન મન સદા, સદોદીત સુખકે સાગર. ૭
પુત્રરૂપ દેહ પ્રગટ ભયો, તિનતેં ગુરૂ વ્યાસ;
વેદ મથન કરી બ્રહ્મસૂત્ર, જીન કીયો પ્રકાશ;
ભારત ઇતિહાસાદિક, અષ્ટાદશહિં પુરાના;
ભક્તિ જ્ઞાન વૈરાગ્ય, ધર્મ વર્ણાશ્રમ નાના. ૮
વ્યાસ પુત્ર યોગીંદ્ર, વિરાગી શુક મહારાજા;
સપ્ત અહર્નિમેં કિનો, મુક્ત પરિક્ષિત રાજા;
શિષ્ય તિનહિંકે ગૌડ, પાદ આચાર્ય જાનો;
પ્રગટ કીયો સન્યાસ ધર્મ, બહુ દિન અલપાનો. ૯

યોગેન્દ્ર ગોવિંદાચાર્ય, તિનકે શિષ્ય;
શરણાંગત જન મેટનહારે, ભૂત ભવિષ્ય;
તિનકે શંકર આચાર્ય, સબ જગ સુખ કંદા;
કરી તીનો પ્રસ્થાન, જક્તમેં મેટયો દ્વંદા. ૧૦

કરી દિગનીમે વિજય બોધ, પાખંડ ઉડાયો;
એક બ્રહ્મ અદ્વૈત સબલ, મત સબનિ દઢાયો;
સૂત્ર શ્રુતિ સ્મૃતિ વાક્ય, વ્યવસ્થા કીન યથાર્થ;
ગૌન પદાર્થ તીન, મુખ્ય કરી મોક્ષ પદાર્થ. ૧૧

ચાર શિષ્ય તિનકે, પરમાદ્‌ભૂત અજીત અકામ;
પરંબ્રહ્મ લય-લીન કહું, અબ તિનકે નામ;
પ્રથમ પદ્મ પાદાચાર્ય, તમ ભ્રાંતિ દિવાકર;
દ્વિતીય સુ હસ્તામલક, બ્રહ્મ અનુભવ રત્નાકર. ૧૨

તૃતિય ત્રોટકાચાર્ય, શરણાંગત સુખદાયક;
ચતુર્થ વાર્તિકકાર, તજ્ઞ જન ભજવે લાયક;
પ્રગટ ભયે તિનતેં દશ નામી, શિષ્ય ધુરંધર;
દૂર કરન મારૂત સમ, જગ તમ મેઘાડંબર. ૧૩

તીર્થાશ્રમ પુનિ વનારન્ય, ગરિ પરવત સાગર;
સરસ્વતી ભારતી પુરી, મહાબુદ્ધિ કે આગર;
સરસ્વતી કુલ રામ, અખંડાનંદ 'ગુસાંઇ;
સકલ ચરન રજ વાર વાર, વંદોં શિર નાઇ. ૧૪

સંપ્રદાય અનુસાર, પ્રતાપી સંત મહંત;
યથામતિ કછુ કહું, કહત નહિં આવૈ અંત;
નાનક દાદુ દેવ, અખાજી સુંદરદાસ;
નરહર મનહર દાસ, રજબ નિજ રૂપ પ્રકાશ. ૧૫
નિરંજની ભગવાનદાસ, શુકદેવ પ્રતાપી;
હરસુર પુનિ સહદેવ, સ્વામિ રણછોડ અધાપી;
હમલા મહું પ્રગટે, ગુરૂ દેવા સાયભ જ્ઞાની;
ભક્તિ જ્ઞાન વૈરાગ્ય યુક્ત, અનુભવકી ખાની. ૧૬
તિનકે જેઠીરામ વિહારી,.... ....સેવારામ;
બુદ્ધિવાન ગુરૂ રામસિંહજી, ક્ષેમ અભિરામ;
ગુરૂ ઇશ્વર સુખધામ, કામ ક્રોધાદિક ટારે;
પ્રબલ બોધ ઉર સોધ, શિષ્ય ભવબંધ નિવારે. ૧૭
ચાર જુગનિકે સંત, જક્તમહું પર ઉપકારી;
વાર વાર વંદોં તિનકી, પદરજ શિર ધારી;
નારાયન ગુરૂ સંત, ભેદ મતિ યામેં નાંહિં;
કથન માત્ર ત્રય નામ, વસ્તુતેં એક આંહિં. ૧૮
એસો યહ અદ્વૈત જ્ઞાન, સદ્‌ગુરૂતેં પાયો;
અહં બ્રહ્માસ્મી અનુભવ, અતિ અડિગ દ્રઢાયો;
વેદ સદ્‌ગુરૂ અપનો, અનુભવ તીન પ્રતિતિ;
અવર યુક્તિ દ્રષ્ટાંત, પ્રક્રિયાકી બહુ રીતી. ૧૯
કરી વિચાર બાપુ જ્યોંકો, ત્યોં નિજ પદ પાયો;
નિજાનંદમય સ્વસંવેદ, ચિદઘન તન છાયો. ૨૦

કુંડલિયા.

નારાયન ગુરૂ સંત પદ, વંદોં વારંવાર;
તારક ભવ જલ ઉદધિકે, દાયક શુદ્ધ વિચાર.
દાયક શુદ્ધ વિચાર, સાર પરમાતમ પ્રાપક;
અગમ અગોચર અકહ, રહિત જો વ્યાપ્યરૂવ્યાપક.
જન બાપુ સદ્‌ગુરૂતેં, પાયો રહિત ત્રિવિધ હદ;
વંદોં વારંવાર સંત, ગુરૂ નારાયણ પદ. ૨૧
રામ ગુરૂ ચિત રાખીયેં, નિત તવ પદકો નેહ;
સત ચરચા સત સંગકી, જન્મ કર્મ કટ જેહ;
જન્મ કર્મ કટ જેહ, એહ નિજ જ્ઞાન અખંડિત;
શ્રવન મનન.અતિ સાર, પાર સબ હો ગયે પંડિત;
બાપુકે તુમ બાપ, કૃપા ઘન પુરન કામ;
નિત તવ પદકો નેહ, રાખીયેં સદ્‌ગુરૂ રામ. ૨૨

અથ કૃષ્ણ છબિ વર્ણન.

દોહા.

અદ્‌ભૂત છબિ આનંદમય, મેરે જીવન પ્રાન;
જન વિહારી કર જોરી, જુગ બહુર્યોં કરે બખાન. ૧

ચોપૈયા છંદ.

બહુરી કરૂં પ્રભુકી છબી બરનન,
ચિત મેરો લાગો જીન ચરનન;
યથા યોગ્ય હૈ યહ છબી જૈસેં,
કહી ન જાત કવિ બરનત કૈસેં. ૨

શ્યામ સ્વરૂપ સુભગ તન સુંદર,
બ્રજાધીશ બ્રજ નટ નાગર વર;
ચરનન કરત ચારૂ નેપુર ધુન,
હોત અધીર ધીર યહ ધુન સુન. ૩
સુંદર જુગલ જાનું જંગા વર,
કટિ તટ કટિ મેખલા મનોહર;
અદ્ભૂત ઉદર બીચ નાભી અધ,
મનહુન ભ્રમર પરત જલકે મધ. ૪
બનિ વિસાલ ઉર માલ મનોહર,
શુભ ગુન સકલ સદન સુંદર વર;
અતિ કપોત કર કંઠ વિશેષા,
તા બિચ રૂચિર બની ત્રય રેષા. ૫
પુનિ પ્રચંડ ભુજ દંડ બાહુ બલ,
ખેદ લહે જીનતે કેવલ ખલ;
રત્ન જડિત કર કંકન રાજે,
બાહન બાજુબંદ વિરાજે. ૬
અધિક અધિક પલ પલ છબિ આનન,
મકરાકૃત કુંડલ છબી કાનન;
ચારૂ ચિબુક જુગ દશન પાંતિવર,
નવલ નાસિકા શુભ અતિ સુંદર. ૭

ગુલિક જુગલ ગંડસ્થલ સોહન,
મુસકન હસંન મદન મન મોહન;
ચંચલ ચપલ ચારૂ જુગ લોચન,
પરમ દયાલ દીન દુઃખ મોચન. ૮
રૂચિર ભાલ ગોરોચન રેષા,
બનિ લલાટ બિચ બિંદી વિશેષા;
પેંચદાર પગરી શિર શોભિત,
જીન અતિ કીન મદન મન ક્ષોભિત. ૯
મનિ જડીત શિર મુકુટ મનોહર,
તા બિચ લસત લલિત મુક્તાવર;
અંગ અંગ અંબર વર ભૂષન,
જીનકે દર્શે મિટે સબ દૂષન. ૧૦
કોટિ કોટિ મંગલ મય મૂરત,
સુકૃત કોટિ સદન યહ સૂરત;
અતિ વિચિત્ર લીલા વિસ્તારન,
યદુકુલ જન્મ ધર્યો જીન કારન. ૧૧
અજર અમર ગુન અગુન ગુસૈંયાં,
સો પ્રભુ ચારત બન બન ગૈયાં;
શ્રુતિ પુરાન કૌ પાર ન પાવે,
સો પ્રભુ ગ્વાલનિ ગ્વાલ હંસાવે. ૧૨

જિનકોં યોગેશ્વર નહિ જાનૈં,
સૌ લલના રસ રૂપં લુભાનૈં;
જિનકો શિવ સનકાદિક ધ્યાવૈ,
સો પ્રભુ ગ્વાલનિ સોં મિલિ ગાવૈ. ૧૩

જિનકી મહિમા કહી ન જાવત,
તિન પ્રભુકોં બ્રજ નારી નચાવત;
કાન કાન પુનિઃ કહત કનૈયા,
લે લે નામ લડાવત મૈયા. ૧૪

નિર્વિકાર નિજ રૂપ દિખા વન,
વ્રજ વિહારી કીનો વ્રજ પાવન;
અતિ અગાધ આશય દિખરાયો,
કિન કિન વિરલે સંતનિ પાયો. ૧૫

દીનદયાલ જાની યદુ નંદન,
વાર વાર કરહોં પદવંદન;
દાસ વિહારી જાની જન અપનો,
સ્વામી દૂર કરો જગ સ્વપનો. ૧૬

દોહા.

સુખદ સિંધુ અવતાર સબ, રત્ન કૃષ્ણ બલરામ;
સો બસહૌ મમ ચિત સદન, ધ્યાન યોગ્ય છબિ ધામ.

અથ ચોવીસ ઈશ્વરાવતાર નામ.

*ગંભિર ચૌપાઇ.

જય જય આદ્દિ વરાહ, મીન વામન મન્વંતર;
સનકાદ્દિક નરસિંહ દેન, વર ધ્રૂવ મન્વંતર;
કપિલ કમઠ હયગ્રીવ, હંસ હરિ નર નારાયન;
ઋષભદેવ રઘુવીર, કૃષ્ણુ પરિબ્રહ્મ પરાયન. ૧
બુદ્ધ નિકલંકી વ્યાસ, પૃથુ પૃથવીકે ઇશ;
પરસુરામ અભિરામ, યજ્ઞદત એ ચૌવીશ;
તિનકે પદ અરવિંદ, વંદ પુનિ વંદન કરહોં;
તિનહિ ચરનકિ રેનુ, સદા મેરે શિર ધરહોં. ૨
પાદકિ રેનુ પ્રસાદ, ખુલેં અનુભવકે લોચન;
દેખ્યા ચૈતન બ્રહ્મ, ભયા જિનતેં ભવ મોચન;
અબ ન પરોં ભવ કૂપ, રૂપ નિજ અપના પાયા;
દેવા ગુરૂ દયાલ દયા, કરી મોહિ બતાયા. ૩

અથ ગુરૂસ્તુતિ.

સોરઠા.

દેવા ગુરૂ દયાલ, સાયભ મેરે ઉર સદા;
કર્મ ભર્મ અરૂ કાલ, ઉડ ગએ જિનકે વચનતે. ૧
મહા વાક્યકો બોધ, મોહિ દીયો ગુરૂ મહેર કરી;
લીયો સ્વરૂપહિં સોધ, ભાગ ત્યાગ લક્ષણા કરી. ૨

દોહા.

પતિત ઉધારન મહા પ્રભુ, દયા સિંધુ ગુરૂ દેવ;
સેવારામ જાચૈં સદા, ચરન કમલકી સેવ. ૩
ચરન કમલકો ધ્યાન પ્રભુ, દીજેં દૃઢ ઉર માંહી;
જાચક જાચત શ્રી ગુરૂ, ભીખ એહિ મુજ પાહી. ૪
તુમ દાતા ત્રય લોકકે, સદ્‌ગુરૂ સદા કૃપાલ;
ભાવ ભક્તિ ભીક્ષા ચહોં, દીજે દીન દયાલ. ૫
ભટકી ભટકી દેખે સબૈં, દેવી દેવ અપાર;
ઉલટે બંધનમેં પરે, કોઇ ન છુડાવન હાર. ૬
ભ્રમત ભ્રમત આઇ પર્યો, સદ્‌ગુરૂ તો દરબાર;
કૃપા દૃષ્ટિ કીજે પ્રભુ, પકરી ઉતારો પાર. ૭
તુમ બિન હમરો કો નહિં, અવર વસીલો કોય;
તાતૈં સદ્‌ગુરૂ રાખીયેં, સરન અપની મોય. ૮
સદા હમારે ચિત બસૌ, બિસરૌ ન એક લગાર;
તુમપૈં માગું શ્રી ગુરૂ, તુમરો ધ્યાન ઉચાર. ૯
તુમરે યશ નિત ગાવહોં, તુમરે ગુન અરૂ ગીત;
સતગુરૂ તુમરે પાદસોં, ઉમગે નિત નિત પ્રીત. ૧૦
કુંજી ઇંડા જ્યોં તજે, આપ બસે પરદેશ;
સદ્‌ગુરૂ ઐસે રાખીયો, સુરતી માંઝ હમેશ. ૧૧

સુરતી બિના નિપજૈ નહીં, શિશુ ઇંડા ગલી જાય;
તાતૈં તુમહિં દયાલ ગુરૂ, હોજો સદા સહાય. ૧૨
પ્રાર્થના યહ જો કરી, સતગુરૂ ધરજો કાન;
સેવારામ પ્રણવે સદા, મેરે જીવન પ્રાન. ૧૩
દેવા દરશન દિલહિંમેં, પલ પલ દીજે મોહિ;
એક નિમિષ નહિં ભૂલ હો, સ્વામી છબીહિં તોહિ. ૧૪
સુરત તમારી સદ્‌ગુરૂ, છિન એક બિસરત નાંહિ;
મહા લલિત છબિ લિખ, ધરી મન મંદિરકે માંહિ ૧૫
દેવા મેરી અરજી એક, સુનિઓ હે કરી કાન;
નેહ નિભે સો કીજીયેં, કૃપાસિંધુ ભગવાન. ૧૬
વાણી વચન વિલાસતૈં, નહિં પાવૈ નિજ ભેવ;
ચ્યારિ વસ્તુ તૌ મિલૈ, કૃપા કરૈ ગુરૂ દેવ. ૧૭
સેવારામ સેવા સંતકી, કરે જુ મન ચિત લાઇ;
સો પાવૈ મહા મુક્તિ સુખ, યામે સંશય નાંઇ ૧૮
ગુરૂ કૃપાતેં પાઇયેં, ચરન કમલકી સેવ;
સેવારામ મુખ બોલીયે, જય જય જય ગુરૂદેવ. ૧૯

અથ ધ્વનિ.

જય ગુરૂ દેવા જેઠીરામ, રામસંગ ગુરૂ દેવં નમામ;
હરસુર સ્વામી રણછોડરામ, પરમાનંદગુરૂ એક અનામ.
બિહારી ક્ષેમ ગુરૂ સેવારામ, ગુરૂ ઇશ્વર સ્વામી પુંજારામ;
અખંડાનંદ જય જય રામ, સત ગુરૂ રામ પૂરન કામ.

દત્ત દિગંબર જય રઘુનાથ, ગુરૂવર સ્વામી શ્રી મુનિનાથ;
હરિ નારાયણ ગુરૂ નારાયણ, દ્વૈત નિવારણ પરમાનંદ.
સદાશિવ શંકર, ભક્ત જન પ્રિય પંકજ લોચન;
નારાયણ તવ દાસોહં.... ....

ધ્વનિ.

જૈ ગુરૂદેવા જૈ ગુરૂદેવ, તવ પદપંકજ કરૂં મન સેવ. (૭)
જૈ ગુરૂદેવા જૈ રણછોડ, તવ પદ નમું હું દ્વિ કર જોડ. (૨)
જૈ ગુરૂદેવા જેઠીરામ, તવ પદપંકજ કર, મન ધામ;
જૈ ગુરૂદેવા સેવારામ, રામ સંગ ગુરૂ મોહનરામ. (૨)
જૈ ગુરૂદેવા વ્યારી ક્ષેમ, ગુરૂ ઇશ્વર પદ કર, મન પ્રેમ;
ગોવિંદ ગોવિંદ હરે મુરારે, ગોવિંદ ગોવિંદ રથાંગ પાણિ.
ગોવિંદ ગોવિંદ મુકુંદ કૃષ્ણ, ગોવિંદ ગોવિંદ નમો નમસ્તે;
જય શિવ શંકર ગૌરી સમ્, વંદે ગંગાધર મીસમ્.
જય અવિનાશી જય ઘનશ્યામ, જય પુરૂષોતમ પૂરણકામ;
અરજ અમારી આતમરામ, ચરણ કમળમાં આપો ધામ.

હરે રામ હરે રામ, રામ રામ હરે હરે;
હરે કૃષ્ણ હરે કૃષ્ણ, કૃષ્ણ કૃષ્ણ હરે હરે.

ભજ ગોવિંદં ભજ ગોવિંદં, ગોવિંદ ભજ મૂઢમતે;
જય સુખ કંદં પરમાનંદં, દુઃખહર દ્વંદમ્ પદવંદમ્.
શ્રીગુરૂ શરણં ભવભયહરણં, અહોનિશ ચરણં ચિત ધરણં.

અથ શ્રી ગર્ભચિંતામણી પ્રારંભ.

(ચામર છંદ.)

સાખી—ભોગ રાગ સંસારમેં, કાહે કરત મન પ્યાર;
કર સાહેબકી બંદગી, જગ જીવન દિન ચાર.

સમજ લે મૂર્ખ મન મેરા, ફિરત શિર કાલકા પહેરા;
જગત જંજાલ હૈ સબ જુઠ, ફોગટ કાહેકું શિર કુટ. ૧
દાદા બાપ સુત અરૂ માત, યહ દિન ચારકી હે જમાત;
ક્ષણભંગુર સબ સંઘાત, જન્મ્યા સો સબે મરજાત. ૨
શિરપર ખડે હરદમ કાલ, દમકું હરત હૈ કર ખ્યાલ;
ધનમદમેં મહા મસ્તાન, ગયે કોટાન કોટિ જવાન. ૩
ધ્રુવ અમરીષ રૂ પ્રહલાદ, દાનવ દેવકી ઓલાદ;
પાંડવ પાંચકી ભઇ ઘાત, કૌરવ કંસ નહીં કુશલાત. ૪
યાદવયુથ્થ ગયે ઝખમાર, રાવણ રાજ ભયે જરી છાર;
રાજા સગરકો પરિવાર, જાકે સુવન સાઠ હજાર. ૫
મુનિવર કપિલ કીનો કોપ, ક્ષણમેં હોઇગયે સબ લોપ;
ભર્તૃહરિ ભોજસેં ભૂપાલ, ગયે કુબેરસેં ધનપાલ. ૬
અકબરસેં બડે મહારાજ, ઝપટે તિતરકું જ્યું બાજ;
ગયે સુલતાનસેં સમશુર, બીરબલસેં બડે બહાદુર. ૭

કુંચન કામનિ અરૂ ભૌન, જ્યુ આટેમે હો ગયે લૌન;
ગયે ઝખમારતે સારે, હતે સુત 'દારકું પ્યારે. ૮

ચલી નહી સંપદા સંગે, ગયે ખુદ આપહો નંગે;
રૂવે રનવાસમેં રાની, પડી રહી શૂન્ય રજધાની. ૯

બડે બડે રાજકે કરતા, સવારી બૈઠકે ફિરતા;
નફેરી નૌબતાં હરદંમ, ઇંદ્રભવનસેં નહીં કંમ. ૧૦

પહેરેદાર ફિરતે રોન, બાબર બાદશાકે ભૌન;
ઉંચે મહેલપર થા વાસ, વહાંપર જમ ગયે અબ ઘાસ. ૧૧

ફિરતી ફોજ અપરંપાર, રા' રણજીતકે દરબાર;
સામત શૂર જે શિર મીર, આગે ખડે થે કર જોડ. ૧૨

લશ્કર મેઘ જ્યું ગરજે, રહેના આજ વો દરજે;
ભરે નવ અષ્ટકે ભંડાર, રાજા નંદકે દરબાર. ૧૩

ભયે વિક્રમસેં મહાવીર, સામત શૂર થે રણધીર;
બડે બહાદુર થે સ્યાને, પુરાણો સુને વો જાને. ૧૪

ભયે હો દેવ દાનવ હોય, માનવ મન વિચારી જોય;
રાણે બહુત કર ગયે રાજ, શિરપર ધારતે થે તાજ. ૧૫

બડે બડે દેશકે વાલી, વે કર ઝટ કી ગયે ખાલી;
ગયે નવ નાથ રૂ જોગેશ, પંડિત પીર ઔ દરવેશ. ૧૬

સાધક સિદ્ધ નહીં સાબુત, હઝરતસે ભયે નાબુત;
દોનો ઝિનકી ક્યા બાત, રામ રહીમ નહીં કુશાબાત. ૧૭
ચક્કર ફિરતા હૈ દિન રાત, હરદમ ખડી શિરપર ઘાત;
બંદે જીંદગી દિન ચાર, કરલે બંદગી નિરધાર. ૧૮
શુર દુર્લભ પાયો સાજ, કસકે કમર કરલે કાજ;
અબકો દાવ તું મત ચૂક, વૃથા વાદ મુખસે મૂક. ૧૯
સર્જન સતસે કર ભેટ, વાકી ચરન રજમેં લેટ;
દિલકી કામના કર દૂર, રહના ભજનમેં ભરપુર. ૨૦
પૂરન પુન્ય પ્રગટે આજ, દુર્લભ પાયે સંત સમાજ;
ઉત્તમ પાયકે અવતાર, મત કર પાપસેં તું પ્યાર. ૨૧
કર્માધિન હૈ નિરવાહ, ફિર કયા ઓરકી પરવાહ;
યહ વિશ્વાસ દિલમેં ધાર, હરિ ગુરૂ સંતસેં કર પ્યાર. ૨૨
માયા મોહ મમતા માર, સબકું નંચાવત હૈ ચાર;
મત કર જીંદગી બરબાદ, ગરભાધાનકું કર યાદ. ૨૩
જનનિ જઠરમેં ક્યા હાલ, અપને આપસેં કર ખ્યાલ;
તેરી આદકું પહીચાન, શુક્ર બુંદ શોણિત બાન. ૨૪
રક્તપિત્તકો પરિણામ, વિષ્ટા મૂત્રકો હૈ ધામ;
કૃમિ કીટ કીટ આરૂ લાર, હૈ દુર્ગંધ અપરંપાર. ૨૫

ચરબી ચામકો હૈ કુંડ, ઉપર પાવ નીચે મુંડ;
અસ્તિ માંસ મજ્જા મેદ, કિંચિત્ નર્કસેં નહીં ભેદ. ૨૬

વહાં નવ માસ કીનો વાસ, બંધ્યો કરમ કેરે પાસ;
દુઃખમેં સુને નહીં કો દાદ, બંદે યાદ હય કીન યાદ. ૨૭

કહેતે થે ભજુંગા રામ, અબ ક્યું કરત હો બદનામ;
અપને બિરદકુ સંભાર, સરજનહાર કીની સાર. ૨૮

ભૂલો બંદગી બદમાસ, નીમક ચોર હૈ તું ખાસ;
કૃત સબ જાન કૌટોગ્રાફ, આખર હોયગો ઇન્સાફ. ૨૯

દરજ્જા દેખ તેરા યાર, યમકું જરા નહીં દરકાર;
વહાં કૃત કર્મસેં હૈ કાજ, પોપાંબાઇકો નહીં રાજ. ૩૦

નીમક હરામી કમ જાત, અપને હાથ ક્યું કર ઘાત;
શિરપર શ્વેત ભયે સબ બાલ, પકડેંગે અચાનક કાલ. ૩૧

મત કર શ્વાસકો વિશ્વાસ, અદકી છોડ સર્વે આશ;
જીવન જાત હૈ સુન વીર, ફૂટે ઘટ બહે જ્યું નીર. ૩૨

મન મતકો કહ્યો મત માન, અપને ઇષ્ટકો કર ધ્યાન;
મતકર બાવરે બકવાદ, યહ દિન ચારકી હૈ મ્યાદ. ૩૩

મિથ્યા છોડકેં પરિશ્રમ, હરિકું યાદ કર હરદંમ;
ભિનભિન તત્ત્વહૈ ચોવીશ, યુક્તિ ક્યા રચિ જગદીશ. ૩૪

કર પદ નન નાક અરૂ કાન, રસના કરત હૈ રસ પાન;
મન બુદ્ધિ ચિત્ત અરૂંહંકાર, સૂક્ષ્મ દેહકે નિરધાર. ૩૫
જાતિવરણકો અભિમાન, સમજી છોડ તું શહતાન;
યહ સંઘાત હૈ સબ જુઠ, દેખત જાયગે સબ ઉઠ. ૩૬
અનહદ ઈશકો ઉપકાર, વારંવાર ચિત્તમેં ધારઃ
હરદમ રાખ હિર્દય રામ, ઔર પ્રપંચસેં ક્યા કામ. ૩૭
બ્રહ્માનંદમેં ભરપુર, મહિમામેં રહો મગરૂર;
ખુદ મસ્તીમેં હો મસ્તાન, આતમ અમલકો કર પાન. ૩૮
અપને આપકો પહીચાન, ચૈતન દેવકો કર ધ્યાન;
દશમે દ્વાર હૈ દરબાર, વહીં નહીં કાલકી દરકાર. ૩૯
ગેબી ગર્જના સુણ કાન, અનહદ નાદકું પહીચાન;
બાજે શંખ તુરીયાં તાર, ઘંટા ઝાલરી ઝનકાર. ૪૦
સંગીત સાજ સર્વે સંગ, તબલા તાલ રૂ મૃદંગ;
બાજે ઝાંઝ ઝાલર સાર, સુંદર સુંદરી સંતાર. ૪૧
નૌબત નફેરી પડઘંમ, શંકર કરત હૈ બમ્‌બમ્;
ચિંણી ચિંચણી કરતાર, તંત્રી કરત હૈ તનકાર. ૪૨
ભેરી ઢોલ રૂ શરનાઇ, ઉઠે ધૂન મુર્ધની માંઇ;
બાજે ખંજરી મુરચંગ, બેણું બંસરી રણશીંગ. ૪૩
છત્રીસ રાગની ષટ રાગ, એ સબ તાનકો કર ત્યાગ;
શબ્દ શૂન્ય તે સબ હોત, આદિ પ્રણવકો ઉદ્યોત. ૪૪

હૃદે કંઠ તાળુ દંત, ઇનમે વૈખરી વરતંત;
ભાષા ભેદ અપરંપાર, બાવન વરણકો વિસ્તાર. ૪૫
ઇનતેં પાર હૈ પરિબ્રહ્મ, સમજી છોડ સર્વે શ્રમ;
ઇન્દ્રિ ગ્રામકું કર બંધ, ફોગટ છોડ સર્વે ફંદ. ૪૬
અંદર પ્રણવ કો કર જાપ, દરશે રૂપ આપોઆપ;
વાચક વાચ્યકો નહીં ભેદ, સંશય વિપર્યય કર છેદ. ૪૭
અપને આપકું નિરધાર, જડ પ્રપંચતેં હૈ પાર;
ઓર પ્રપંચ સર્વે છોડ, સોહમ્ શબ્દમેં મન જોડ. ૪૮
શબ્દાતીતકી કર શોધ, ટારી વાચ્ય ભાગ વિરોધ;
દરશે નામ રૂપ અનેક, હૈ આધાર સબકો એક. ૪૯
અધ્યા રોપ રૂ અપવાદ, યહ ઉપદેશ ક્રમ હૈ આદ;
મમ ઉર વસી શ્રી ગુરૂદેવ, ભાખ્યો આપહિ યહ ભેવ. ૫૦
કરી ચિંતામણી અતિ સાર, પરઉપકાર ચિતમેં ધાર;
કરૂણા કીન કિંકર જાન, વારંવાર મે કુરબાન. ૫૧
ગુરૂ ઉપકારકો નહીં અંત, મહિમા કયા કહે મુખજંત;
મહાનુભાવ હૈ મહારાજ, ગુરૂવર ઇશ ગરીબનિવાજ. ૫૨

સાખી.

સદ્ગુરૂ સમ ત્રય લોકમેં, નહીંકો દાતા આન;
ગરીબદાસ ગુરૂચરનમેં, વાર વાર કુરબાન.

अथ शंकराचार्यकृत—

गुर्वष्टक प्रारंभः।

श्रीगणेशाय नमः॥ शरीरं सुरूपं तथा वा कलत्रं यशश्चारु चित्रं धनं मेरुतुल्यम्॥ मनश्चेन्न लग्नं हरेरंघ्रिपद्मे ततः किं ततः किं ततः किं ततः किम्॥ १॥ कलत्रं धनं पुत्रपौत्रादि सर्वं गृहं बांधवाः सर्वमेतद्धि जातम्॥ गुरोरंघ्रिपद्मे मनश्चेन्न लग्नं ततः किं० ॥२॥ षडंगादिवेदा मुखे शास्त्रविद्या कवित्वादिगद्यं सुपद्यं करोति॥ गुरोरंघ्रिप०॥ ३॥ विदेशेषु मान्यः स्वदेशेषु धन्यः सदाचारवृत्तेषु मत्तो न चान्यः॥ गुरोरंघ्रिप० ॥४॥ क्षमामंडले भूपभूपालवृंदैः सदा सेवितं यस्य पादारविंदम्॥ गुरो०॥ ५॥ यशो मे गतं दिक्षु दानप्रतापाज्जगद्वस्तु सर्वं करे यत्प्रसादात्॥ गुरो०॥ ६॥ न भोगे न योगे न वा वाजिराजौ न कांतामुखे नैव वित्तेषु चित्तम्॥ गुरो०॥ ७॥ अरण्ये न वा स्वस्य गेहे न कार्ये न देहे मनो वर्तते मे त्वनर्घ्ये॥ गुरो०॥ ८॥ अनर्घ्याणि रत्नानि भुक्तानि सम्यक्समालिंगिता कामिनी यामिनीषु॥ गुरो०॥ ९॥ गुरोरष्टकं यः पठेत्पुण्यदेही यतिर्भूपतिर्ब्रह्मचारी च गेही॥ लभेद्वांछितार्थं पदं ब्रह्मसंज्ञं गुरोरुक्त वाक्ये मनो यस्य लग्नम्॥ १०॥

इती श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्य-श्रीमच्छं-
कराचार्यविरचितं गुर्वष्टकं समाप्तम्॥

ધ્વનિ–રાગ ગરબી*

રટો રસનાથી રામરે–હરિ ગુરૂ સંતના સંગમાં,
રટો રસનાથી રામરે–આલસ રાખો નહિ અંગમાં. ૧
રટો રસનાથી રામરે–મૂકી સકામ કર્મ કીચને,
રટો રસનાથી રામરે–ભક્તિ ન ભાવે નર નીચને. ૨
રટો રસનાથી રામરે–સર્વે હરિ જન સામટા,
રટો રસનાથી રામરે–ભક્તિ વિના છે નર ભામટા. ૩
રટો રસનાથી રામરે–મોકો આવ્યો છે આ માનવી,
રટો રસનાથી રામરે–સંત સમાગમ જાનવી. ૪
રટો રસનાથી રામરે–મુકીને મોહ મમતા પરી,
રટો રસનાથી રામરે–સુર્તા રાખીને ભજો શ્રીહરી. ૫
રટો રસનાથી રામરે–અવસર અમૂલખ આજ છે,
રટો રસનાથી રામરે–લક્ષ ચોરાસી શીરતાજ છે. ૬
રટો રસનાથી રામરે–મૂકી વિષય રસ વારતા,
રટો રસનાથી રામરે–જમરા રે'શે ઝખ મારતા. ૭
રટો રસનાથી રામરે–માયાની જાલ મજબુત છે,
રટો રસનાથી રામરે–ભક્તિ વિના નર ભૂત છે. ૮
રટો રસનાથી રામરે–કૃપા થાશે ભગવંતની,
રટો રસનાથી રામરે–બોલો જૈ જૈકાર સંતની. ૯
રટો રસનાથી રામરે–અવસર પાછો નહિં આવશે,
રટો રસનાથી રામરે–દાસ ગરીબ આજ દાવ છે. ૧૦

* હરે કોઇ રામરસ પીયોરે મનખો જનમ તે જાય છે—એ રાગ.

ધ્વનિ–રાગ ગરબી.

કરો રામ નામ ધુન્નરે–હરદમ હરિના નામની,
કરો રામ નામ ધુન્નરે–મમતા મૂકી દામ ચામની. ૧
કરો રામ નામ ધુન્નરે–હરખેં હરિજન હેતમાં,
કરો રામ નામ ધુન્નરે–મિસરી વેરાણી છે રેતમાં. ૨
કરો રામ નામ ધુન્નરે–કુંજરને કામ નહિ આવશે,
કરો રામ નામ ધુન્નરે–કીડીનો દાવ તીયાં ફાવશે. ૩
કરો રામ નામ ધુન્નરે–સર્વે હરિજન સાથમાં,
કરો રામ નામ ધુન્નરે–હુદ્દો આવ્યો છે આ હાથમાં. ૪
કરો રામ નામ ધુન્નરે–મુકીને વાત અહમેવની,
કરો રામ નામ ધુન્નરે–બોલો જૈ જૈ ગુરૂદેવની. ૫
કરો રામ નામ ધુન્નરે–માયામાં મોઝ નવ માણીયે,
કરો રામ નામ ધુન્નરે–મરવા સુધી નવ તાણીયે. ૬
કરો રામ નામ ધુન્નરે–કર્મ કરવું નહિ પાપનું,
કરો રામ નામ ધુન્નરે–ધર્મ વિચારીને આપનું. ૭
કરો રામ નામ ધુન્નરે–ભૂલે અસત્ય નવ ભાખીયે,
કરો રામ નામ ધુન્નરે–ભૂંડાંમાં ભાગ નવ રાખીયે. ૮
કરો રામ નામ ધુન્નરે–દેખી દુર્જન દાઝશે,
કરો રામ નામ ધુન્નરે–આદે અંતે એ રિવાજ છે. ૯
કરો રામ નામ ધુન્નરે–રીઝે પરિબ્રહ્મ પ્રેમથી,
કરો રામ નામ ધુન્નરે–દાસ ગરીબ નિત્ય નેમથી. ૧૦

—બોલો શ્રીરામકૃષ્ણ દેવકી જય, હરિગુરૂ સંતકી જય—

——:૦:——

મનહર છંદ.

અર્થ જે પોતાનો છોડી પર ઉપકાર કરે,
જન તે જગતમાંહે ઉત્તમ જણાય છે;
પરનો પોતાનો બેઉ જણનો સુધારો કરે,
ભક્તજનમાંહે તે તો મધ્યમ ભણાય છે.
અર્થ જે પોતાનો સાધી બીજાનો બિગાડે તેવા,
અવિદ્યાના જૂથ માંહે, અધમ ધણાય છે;
પરનું પોતાનું બેઉ જણનું બિગાડી નાખે,
અધમાઅધમ દાસ ગરીબ ગણાય છે.

ભક્તજનોના હિતાર્થે

નૂતન ગ્રંથ 'ભંજનમાળા' ભાગ પાંચ (સાથે)

પૂજ્ય બ્રહ્મનિષ્ઠ મહાત્મા શ્રી ગરીબદાસજી શ્રી ગુરૂ ઇશ્વરરામજી પ્રણિત, જેમાં જ્ઞાન, ભક્તિ, વૈરાગ્યાદિ અનેક વિષય પ્રતિપાદ્ય શ્રુતિ સ્મૃત્યાદિ પ્રમાણાંકિત. પદ્ય સંખ્યા ૫૫૪ નો ઉત્તમ સંગ્રહ. પૃષ્ઠ સંખ્યા ૫૩૮, ગ્લેઝ કાગળો, પાકું પૂઠું મૂલ્ય માત્ર રૂા. ૨, ટપાલ વ્યય અલગ.

ઉપરોક્ત *ભજનમાળા* ભાગ પાંચનું પુસ્તક તથા શ્રી સદ્‌ગુરૂ સ્તવનમાળા મળવાનું ઠેકાણું:—

મિસ્ત્રી મેઘજી કાનજી,

પો. કુકમા-કચ્છ.

પ્રકાશકઃ—મિસ્ત્રી મનજી ત્રિકુ,
ઠેકાણું— માધાપુર (કચ્છ.)

છાપનારઃ—મગનલાલ જગજીવનદાસ,
ઠેકાણું— શ્રી ‘સરસ્વતી’ છાપખાનું, ૨૨, નાગદેવી રસ્તો, મુંબઈ, ૩.

શુદ્ધિપત્ર.

પાનાં.	પંક્તિ.	અશુદ્ધ.	શુદ્ધ.
૮	૬	જો	સો.
૧૦	૫	નામી	નાભી.
૧૩	૮	સંગડી	સંગત
૨૨	૧૦	મીર	મોર.
૨૫	૬	નન	નયન

પ્રસિદ્ધ કરનાર—મિસ્ત્રી મનજી ત્રિકુ,
ઠેકાણું—માધાપુર (કચ્છ)
છાપનાર—મગનલાલ જગજીવનદાસ, [૧૯૧૦×૮૯]
ઠેકાણું:—'સરસ્વતી' છાપખાનું, ૨૨, નાગદેવી રસ્તો, મુંબઈ, ૩.